

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ویکتور پروژنکو (VIKTOR PIROZHENKO)، نویسنده، روزنامه‌نگار
برگردان: ا.م. شیرینی
۲۷ اپریل ۲۰۲۰

پاسخ جمهوری خلق چین به رجزخوانی جدید امریکا در جنگ تعرفه‌ای

رفتارهای صلح‌طلبانه صلح نخواهد آورد و سازش باعث احترام نخواهد شد
[امپراتوری نظامی- تروریستی امریکا که قریب دو نیم قرن پیش بر روی گوشت و پوست و استخوان خلق‌های بومی
بنیانگذاری شد و متعاقب آن، تمام جهان را چابید و از امنیت، آرامش و آسایش محروم کرد، اکنون مثل هر پدیده‌ای
دوره پیدایش و رشد خود را پشت سر گذاشته، به سراشیبی سقوط و اضمحلال وارد شده است. با این حال، در این
آخر عمری سعی می‌کند با تحمیل جنگ‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی و غیره به کل جهان، سقوط خود را چند صبحی
به تأخیر اندازد. اما روند آغاز شده است]- شیرینی.

تلاش امریکا برای استفاده از مذاکرات تعرفه‌ای به منظور اعمال فشار بر شرکای تجاری خود و وادار کردن آن‌ها به
محدود کردن همکاری با چین، موج جدیدی تقابل تعرفه‌ای بین امریکا و جمهوری خلق چین را برانگیخته است. بیجینگ
در پاسخ، هوشدار داد که علیه کشورهایی که با امریکا همکاری می‌کنند و به منافع چین آسیب می‌رسانند، تصمیمات
جدی اتخاذ خواهد کرد.

در این زمینه نشانه‌هایی ظاهر شد که موضع محکم چین در شرایط فشار تعرفه‌ای امریکا، دولت ترامپ را مجبور به
نرم‌تر کردن موضع خود در قبال تعرفه‌های ممنوع‌کننده واردات از چین کرده است.

در حال حاضر، چین در واکنش به تعرفه‌های امریکا، ۱۲۵ درصد عوارض گمرکی بر واردات کالاهای امریکائی
وضع کرده است. بیجینگ همچنین صادرات مواد معدنی حیاتی را محدود نموده و چندین شرکت امریکائی، عمدتاً
کوچک را در فهرست سیاه قرار داده است که این امر، توانائی آن‌ها برای همکاری با شرکت‌های چینی را محدود
می‌کند.

جنگ تجاری بین امریکا و چین در گُند شدن چشمگیر تجارت بین دو کشور به وضوح نمایان شده است. به این ترتیب، تعداد کشتی‌های کانترینر که به سمت لس‌آنجلس و لانگ بیج- بنادر اصلی در ساحل غربی امریکا که کالاهای چینی و همچنین کالاهای سایر کشورهای آسیائی را دریافت می‌کنند، در حد قابل توجهی کاهش یافته است.

انتظار می‌رود در این هفته ۱۲ کشتی از چین وارد شود، در حالی که در هفته گذشته این تعداد ۲۲ کشتی بود. تعداد کشتی‌های برنامه‌ریزی‌شده برای ورود در بازه زمانی ۴ تا ۱۰ مه، نسبت به سال گذشته، ۴۴ درصد کاهش یافته است. در این میان، وزارت بازرگانی چین در واکنش به درخواست غیررسمی امریکا از سایر کشورها برای محدود کردن تجارت با چین، در ۲۱ اپریل با انتقاد شدید از اقدامات واشنگتن، هوشدار داد علیه کشورهایی که به خواسته‌های غیرقانونی دولت ترمپ تن دهند، اقدامات متقابل به عمل خواهد آورد.

"اگر چنین وضعیتی پیش بیاید، چین اقدامات متقابل قاطع و متوازن انجام خواهد داد. چین مصمم است و توانایی دفاع از حقوق و منافع خود را دارد." این وزارتخانه هوشدار داد که بازگشت تجارت بین‌المللی به "قوانین جنگل" برای همه کشورها خطرناک خواهد بود.

موضع چین اصولی است. "رفتاری که به دنبال آرام ساختن است، صلح به ارمغان نخواهد آورد و سازش باعث احترام نخواهد شد." دنبال کردن منافع کوتاه‌مدت به بهای آسیب رساندن به منافع دیگران به ازای "استثنائات، به قرارداد با ببر برای پوستش شبیه است" که در نهایت به همه طرف‌ها آسیب خواهد رساند.

عزم راسخ بیجینگ برای "ایستادگی" و تسلیم نشدن در جنگ تجاری بر توصیه‌های کارشناسان برجسته چینی مانند جاستین تیفو لین استوار است. این اقتصاددان ارشد پیشین بانک جهانی و رئیس مؤسسه اقتصاد ساختاری نوین دانشگاه بیجینگ معتقد است هر کشوری که با تعرفه‌های تهدیدآمیز امریکا مواجه شود و برای رسیدن به توافق با دولت ترمپ سازش کند، تنها واشنگتن را به مطرح کردن خواسته‌های سخت‌تر ترغیب خواهد کرد.

گوئی در تأیید این فرضیه درباره سبک تهاجمی "ویژه" ترمپ در معاملات، که در شرایط مقاومت شدید کارائی ندارد، نشانه‌هایی از آمادگی امریکا برای توافق تجاری با چین ظاهر شده است.

رئیس‌جمهور امریکا چند روز پیش درباره احتمال کاهش تعرفه‌های وارداتی بر کالاهای چینی اعلام کرد: "۱۴۵ درصد خیلی زیاد است. این مقدار اینقدر زیاد نخواهد بود، حتی نزدیک به این رقم هم نخواهد بود... این تعرفه به طور قابل توجهی کاهش خواهد یافت، اما به صفر نخواهد رسید".

بیانیه س. بیوکنن، وزیر دارائی در جلسه خصوصی با فعالان مالی و تجاری در واشنگتن در ۲۲ اپریل، نشانه نرم‌تر شدن موضع ترمپ بود. او در این جلسه اعلام کرد انتظار دارد "کاهش تنش" در جنگ تجاری بین امریکا و چین روی دهد و پیشرفت در روابط با بیجینگ اجتناب‌ناپذیر است.

این "نرم شدن آشکار لحن امریکا" در جمهوری خلق چین مورد توجه قرار گرفته است و به اعتقاد بانو جیانیون، استاد بخش سیاست بین‌الملل دانشکده مطالعات بین‌الملل دانشگاه مردمی چین، گواهی از این می‌دهد که "سیاست تعرفه‌ای امریکا تفاوت قابل توجهی بین نتایج واقعی و اهداف اولیه خود داشته است". این کارشناس هوشدار می‌دهد که این صرفاً یک تصحیح فنی در ستراتیژی در چارچوب روندهای جدید تجارت جهانی است و هدف امریکا برای مهار و سرکوب چین تغییر نخواهد کرد.

در واکنش به نشانه‌های نرمش واشنگتن در موضع خود، نماینده وزارت امور خارجه چین در تاریخ ۲۳ اپریل موضع اصولی بیجینگ را به ترتیب آتی تأیید کرد: "اگر امریکا واقعاً می‌خواهد مشکلات را از طریق صحبت و مذاکره حل

کند، باید تهدید و باج‌خواهی را متوقف کرده و بر اساس برابری، احترام متقابل و منافع متقابل، با چین وارد مذاکره شود".

در چین نسبت به مشکلاتی که امریکا در تجارت خارجی ایجاد می‌کند، با آرامش برخورد می‌کنند. اقتصاددانان چینی متوجه هستند که اقتصاد امریکا تنها ۱۵ درصد از کل تجارت جهانی را تشکیل می‌دهد و به سایر کشورها پیشنهاد می‌کنند که بر اساس شرایط سودمند متقابل، فعالانه متحد شوند تا امریکا را منزوی کنند.

در حال حاضر، از دو جهت فشار واشنگتن بر چین، اول- تعرفه‌های ممنوع‌کننده بر واردات چینی و دوم، اجبار سایر کشورها به کاهش همکاری‌های تجاری و اقتصادی با چین، به ویژه از طریق افزایش تعرفه‌های واردات از جمهوری خلق چین، همان‌طور که مشخص است، اولی دچار مشکل شده و نتایج مثبت دومی تاکنون در هوا معلق است.

شرکای اصلی چین یا از افزایش تعرفه‌ها بر محصولات چینی خودداری می‌کنند و وارد مذاکرات طاقت‌فرسائی با امریکا می‌شوند و یا افزایش اندکی در تعرفه‌ها اعمال می‌کنند که از نظر کاهش قابل توجه صادرات جمهوری خلق چین، نقش تعیین‌کننده ندارد.

علاقه‌مندی گروه اول کشورها را ریچل ریوز، وزیر دارائی انگلیس بیان کرد؛ او معتقد است که "چین دومین اقتصاد بزرگ جهان است و فکر می‌کنم بسیار احمقانه است که با آن تعامل نداشته باشیم. این رویکرد دولت ماست".

گروه دوم کشورها تلاش می‌کنند بین منافع همکاری بدون مانع با چین و برآوردن اولتیماتوم امریکا تعادل برقرار کنند. نمونه بارز در این زمینه هند است. این کشور در ۲۱ اپریل تعرفه موقت ۱۲ درصدی برای ۲۰۰ روز بر واردات برخی انواع فولاد اعمال کرد تا افزایش واردات عمدتاً از چین را مهار کند.

هرگونه محموله که با قیمت کمتر از ۶۷۵ دلار در هر تن وارد شود، مشمول این عوارض که برای کشورهای در حال توسعه به جز چین و ویتنام اعمال نمی‌گردد، خواهد بود.

چین، کوریای جنوبی و جاپان سه منبع اصلی صادرات فولاد به هند در سال ۲۰۲۴ بودند و هر کدام به ترتیب ۲۶ و ۸۸ صدم، ۲۶ و ۸۹ صدم و ۱۸ و ۲ صدم از کل واردات را به خود اختصاص دادند.

واضح است که هند تلاش می‌کند تعادل شکننده را حفظ کند. به گونه‌ای که از یک سو، می‌خواهد تجارت خود با چین را گسترش دهد؛ و از سوی دیگر، از تعرفه‌ها استفاده می‌کند تا خواسته‌های واشنگتن را برآورده سازد و تعرفه‌های امریکا بر واردات از هند به این کشور را کاهش دهد.

نکته قابل توجه این است که این اقدام هند در بحبوحه سفر جیمز دیوید ونس، معاون رئیس جمهور امریکا به هند صورت می‌گیرد که طی آن دهلی‌نو به دنبال جلوگیری از تعرفه‌های بالاتر امریکا و دستیابی به یک توافق تجاری دوجانبه با واشنگتن است.

از زمانی که ترمپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود بر واردات از چین تعرفه‌هایی اعمال کرد، چین حجم تجارت خود را با جنوب‌شرقی آسیا، منطقه‌ای که اکنون بزرگترین شریک تجاری آن در منطقه محسوب می‌شود و به عنوان یک پوشش در برابر مخاطرات غیرقابل پیش‌بینی در روابط با امریکا عمل می‌کند، افزایش داده است.

در این زمینه، سفر پر دامنه شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین در تاریخ ۱۴ تا ۱۸ اپریل به ویتنام، مالزی و کامبوج قابل توجه است؛ برنامه این سفر به جنگ تعرفه‌ی امریکا علیه چین و مهم‌ترین شرکای تجاری منطقه‌ی آن توجه داشت. محور مذاکرات، تلاش‌های مشترک برای تضمین پایداری زنجیره‌های تأمین تولید منطقه‌ی، حفاظت از نظام تجاری چندجانبه مبتنی بر زنجیره‌های تولید ارزش، تقسیم کار منطقه‌ی و موارد مشابه بود.

با توجه به خوشبینی گزارش‌های رسمی بیجینگ و جو دوستانه و غیررسمی دیدارهای شی جین‌پینگ با رهبران سه کشور، به نظر می‌رسد که اهداف اصلی این سفر محقق شده است.

شایان ذکر است که انور ابراهیم، نخست‌وزیر مالزی، کشوری که در سال ۲۰۲۵ ریاست آسه‌آن را به عهده می‌گیرد، وعده داده است که این اتحادیه از وضع تعرفه‌های یک‌جانبه حمایت نخواهد کرد و "مالزی آماده است همکاری با چین را برای حل مشترک خطرات و مشکلات تقویت کند".

نشریه رسمی چینی گلوبال تایمز در جمع‌بندی نتایج موقت تعرفه بین آمریکا و چین، در خصوص اظهارات آشتی‌جویانه ترامپ می‌نویسد: "بیان یک موضوع و انجام کار دیگر در حین اعمال فشار حداکثری، یک رویکرد نادرست برای مقابله با چین است و به هیچ وجه جواب نخواهد داد".

بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۶ اردیبهشت- ثور ۱۴۰۴